

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρώτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδ. φρ. 20—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχ. ἀπὸ 1 ἰαν. ἰκαστ. ἔτους καὶ εἴνε ἑτήσιαι—Τιμὴ προηγ. φύλλον λ. 30.—Γραφ. τῆς Διευθύνσεως: Ὁδ. Σταδίου, 6.

6 Ἰουνίου 1876

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΝ

Συνίγμια ἰδί σελ. 337.

Γ'

Νουθεσία περὶ τοῦ πῶς ν' ἀγοράζωμεν οικονομικῶς.

Ὁ πωλῶν ἐπὶ πιστώσει ζητεῖ διὰ τὸ πωλούμενον πρᾶγμα ἀξίαν ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὸ κεφάλαιον καὶ πρὸς τὸν τόκον τῶν χρημάτων του, λογιζόμενον ἐφ' ὅσον καιρὸν θὰ μείνῃ ἐστερημένος τοῦ κεφαλαίου. Ὁ ἀγοράζων λοιπὸν ἐπὶ πιστώσει πληρόνει τόκον εἰς ὅ,τι ἀγοράζει, καθὼς καὶ ὁ ἀγοράζων τοῖς μετρητοῖς ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐκ τῶν χρημάτων του τόκον. Οὕτως ἢ ἄλλως λοιπὸν, ὁ κατέχων πρᾶγμα ἀγορασθὲν πληρόνει διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τόκον.

Μολαταῦτα εἰς τὰς ἀγοράς αὐτάς, εἶναι καλύτερον νὰ πληρόνη κάνεις μετρητὰ, διότι ὁ πωλῶν ἐπὶ πιστώσει, ὑπολογίζων ζημίαν πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ δανειστῶν ἀναξιοχρεῶν, προσθέτει καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπὶ πιστώσει πωλουμένου πράγματος.

Ὁ ἀγοράζων λοιπὸν ἐπὶ πιστώσει πληρόνει ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ μέρος του· ὁ δὲ πληρόνων τοῖς μετρητοῖς ἀποφεύγει τὴν φορολογίαν ταύτην.

Δ'

Διὰ ποίων μέσων δυνάμεθα πάντοτε νὰ ἔχωμεν εἰς τὸ βαλάντιόν μας χρήματα.

Γενικὸν εἶναι σήμερον τὸ παράπονον ὅτι τὰ χρήματα εἶναι σπάνια, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις χρημάτων· νομίζομεν λοιπὸν ὅτι πράττομεν ἀγαθὸν ἔργον διδάσκοντες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην χρημάτων τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἔχῃ πάντοτε τὸ βαλάντιον αὐτῶν πληρῆς. Θέλω νὰ τοὺς μάθω τὸ ἀληθινὸν μυστήριον τῆς ἀποκτήσεως τῶν χρημάτων, τὴν ἀλάθηστον μέθοδον τῆς γεμίσεως τῶν κενῶν βαλαντίων, καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ μὴ μείνωσι ταῦτα ποτὲ εὐκαιρα χρημάτων.

Κατὰ τοῦτο, δύο ἀπλοὶ κανόνες, καλῶς ὁμῶς τηρούμενοι, εἶναι ἀρκετοί.

Ἴδου ὁ πρῶτος· Ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἐργασία νὰ ᾖναι οἱ ἀχώριστοί σου σύντροφοι.

Ἴδου καὶ ὁ δεύτερος· Ἐξόδευε καθ' ἡμέ-

ραν μίαν δεκάραν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ κέρδη σου.

Ἐὰν φυλάττης τοὺς δύο ἀπλοὺς τούτους κανόνας, τὸ μέχρι τοῦδε χαλαρὸν βαλάντιόν σου θ' ἀρχίσῃ νὰ φουσκῶνῃ, καὶ ποτὲ πλέον δὲν θὰ φωνάζῃ ὅτι ἡ κοιλία του εἶναι εὐκαιρος· οὐδέποτε πλέον θὰ σ' ἐνοχλοῦν οἱ δανεισταὶ σου, οὐδέποτε θὰ σὲ μαστίζῃ ἡ πενία, οὐδέποτε θὰ σὲ κατατρώγῃ ἡ πείνα, οὔτε θὰ σὲ παγόνῃ ἡ γυμνότης. Ὁ οὐρανὸς θὰ λάμψῃ διὰ σὲ λάμπειν ζωηρότερον, καὶ παλμοὺς ἡδονῆς θὰ κτυπήσῃ ἡ καρδιά σου.

Σπεῦσε λοιπὸν ν' ἀκολουθήσῃς τοὺς κανόνας τούτους καὶ νὰ γείνης εὐτυχής. Ἀπομάκρυνε τοῦ πνεύματός σου τὴν παγετώδη πνοὴν τῆς θλίψεως, καὶ ζῆσε ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος. Τότε θὰ ᾖσαι ἀληθὴς ἄνθρωπος, καὶ, ὅταν βλέπῃς πλησιάζοντα τὸν πλούσιον, δὲν θὰ κρύπτῃς τὸ πρόσωπόν σου· δὲν θὰ δοκιμάσῃς τὴν δυσαρέσκαιαν αἰσθανόμενος σεαυτὸν μικρὸν, ἐνῶ οἱ υἱοὶ τῆς τύχης θὰ βαδίζωσιν εἰς τὰ δεξιὰ σου· διότι ἡ ἀνεξαρτησία, εἴτε μετὰ πολλῆς εἴτε μετ' ὀλίγης περιουσίας, εἶναι ζωὴ λίαν εὐτυχής, ἀναβιβάζουσα σε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μετὰ τῶν ὑπερρφάνων ἐκεῖνων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους στολίζουν οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ παράσημα. Ὡ! ἔστε φρόνιμοι καὶ φιλόπονοι· ἀς συμβαδίζῃ μετ' ὑμῶν ἀπὸ πρωίας ἡ ἐργασία, καὶ ἀς σᾶς συνοδεύῃ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἐσπέρα θὰ φέρῃ εἰς ὑμᾶς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὸν ὕπνον. Ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ χρηστότης ἄς ᾖναι ὡς ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς σας. Καὶ τὴν δεκάραν μὴ λησμονῆτε, καὶ τὴν τακτικὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ὡς εἰς ἀποθεματικὸν ταμεῖον, μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ πληρωμὴν τῶν λοιπῶν σου ἐξόδων· καὶ τότε πίστευε ὅτι φθάνεις εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐτυχίας· τότε ἡ ἀνεξαρτησία θὰ ᾖναι ὁ θώραξ σου, ἡ ἀσπίς σου, ἡ περικεφαλαία σου, καὶ συγχρόνως ὁ στέφανός σου· τότε θὰ περιπατῆς ὑψηλὰ κρατῶν τὸ μέτωπον, καὶ δὲν θὰ κῦπτης ἐμπροσθεν τῶν πολυτελῶν ἐνδυμάτων, διότι θὰ τὰ φοροῦν ἄνθρωποι ἐλεεινοὶ ἂν καὶ ἔχοντες πλοῦτην, οὔτε θὰ δεχθῆς ῥάπισμα, διότι ἡ χεὶρ τοῦ ραπίζοντος φορεῖ δακτυλίδια ἐξ ἀδαμάντιν.

Ἐπιτελετὸ τέλος.

Σ.